

Արեւիկ

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱՉԳԱՅԻՆ

10 PARAS

AREVIEK
JOURNAL ARMÉNIEN
Cons/ple, Galata

ԿԻՆԿԻՈՅ ՈՐԵՐՈՒՆ
«ԱՐԵՎԻԿ» ԿԵ ԶԱՏԳԱՅԻՆ

1. — Չեմք ծախսում իւրաքանչիւր
«Արեւիկ» վրայ մէկ փարս: 2. — Վերա-

բացման բաւականէն (14 ցիկ) յետոյ գու-

10 դրո: 3. — Երբ 800 ոսկի քերթն ու-

այսինքն 200 ոսկի: 4. — Հարսնիկի ծանուց-

5. — Բաւ. խառնուրդի, կիլոգրամ, պատա-

ԱՌԱՋԱՐԿ ՄԸ ՊՏՂԻ-ԳՐԱԿԱՆ ՏՈՒՐԲ

Հին դարերու մէջ երբ տախան
տապաքուրթիւնը դարձնէին չուներ,
մեր ամէնէն քնարեղանայն գրագետ-
ները ու հեղինակները վանքերու մէջ
աւանանայած՝ ճոխ հատարներ կը
նուիրէին ընթերցողներուն Այդ վա-
նական մատենադարաններուն և գե-
ղագիր ընդօրինակողներուն հնոցի-
հայ գրականութիւնը պահպանեց իր
գոյութիւնը և անբեւաւայելի դրժ-
ուարութիւններով յանձնեց զանազ
տապաքուրթիւններ և այլ ժողովուրդը իր
ամենահաւատարմի ջերմեւանդու-
թեամբը պարզի անունով տարբ մը
սահմանած էր այդ բազմաթիւ վա-
նքերուն, որով ամենայն կանոնաւ-
րութեամբ մինչեւ մեր օրերը ապրե-
ցան անոնց մէջ քնարեղ մաքառները
(պատին բովանդակ նշանակութեամբ
միաբանութեան կենտրոն ապրողներ ու
ժողովուրդէն սիրուածներ) որոնց հա-
մար հայրութիւնը իր գաւկիս պատա-
մը հաղթէ նախապէս մաս կը հաներ
յուսում ու հաւատով, մինչեւ այն օրը
երբ վանականներ սկսան չեղի իրենց
նախահայրերու նուիրական ու գե-
ղիկ ընթացքէն, որոնց պէս շատեր
բարեկամութիւն վիճակ մը ունին դրժ-
բարեկամութեամբ մինչեւ ցարդ:

Հայ ժողովուրդը պսղին ընդու-
նած է իրենք իր ամէնէն նուիրական
տապքեր, որոնք տախան կը վանքի
շատեր, որոնք հարձականքներ, կա-
պուտ-կորստութեան դերժ մնա-
ցած են:

Արդեւ կարելի է պարզի գրու-
թիւնը փոխէ՝ զգրական տապքի,
ձեռնհաս իշխանութիւններ հրամայեն
իրենց տարազաւ պաշտօնաններուն
սահմաններ համար գրական տապք
մը, պայմանով որ ամէն անոնք որ
Սահակ Մեծարդեան տապքով կը
գրեն ու կը կարգան, պարտաւա-
նութիւն մը համարեն իրենց ամա-
կան տապք փարայ վճարել և ո՞րն է
այն հայը որ պիտի զրանայ տոյն
կը տեսնէ որ իր վճարած տապքը
յօգուտ գրականութեան տեղի կ'ու-
նենայ, այն գրականութեան, որուն
շնորհիւ իր միտքն ու իր հաշիւները
կը կանոնաւորեն ու յաւանդան-
թեան մէջ կը մտնեն, և այս անշան
տապքով պիտի բարձրանայ հայ գրա-
կանութիւնը ու հայ կրթարարներու
ներկայ վիճակը, քաջարեղութիւնը բա-
րոյապէս ու նիւթապէս Այսպէսով

պիտի տարաշնորհ Մեծարդեայ, Հրատա-
րական և Բարեգործական ընկե-
րութիւններու ապագան իրենց հա-
տառուն հիմերու վրայ դրուած նպա-
տակներուն մէջ, որոնց ծրարիւններուն
օգուտը վեր է ամէն զովաններէ,
մանաւանդ հիմնադիրներուն անկա-
կառնելի և անհրաժեշտ վարկը
վասն զի աշխարհի Թր անիւնը որ
գոյութիւն ունին տոյն ընկերութեանց
մասնաճիւղեր, ամենայն վատահա-
մեալի կարելի է յանձնել մէկին կամ
միւսին գոյացած գումարը՝ գործա-
մէնու համար իրենց նպատակին, ա-
մէնուն նպատակին ալ գրականութիւ-
նը քաջարեղութեամբ և հայ ուսանողներու
մտաւոր վիճակը բարձրացնելու գոր-
ծողութեան վրայ կայացած ըլլալով:

Իմ ամենախնայարէ կարծիքս է
այս, և եթէ ունենամ տոյն գաղա-
փարին հետեւողներ, որքէն նպատա-
կին հասած կարծելով զիս, պիտի
շնամ յորդորել և ծխական ժող-
վրդեան վճարել տալ այն ար-
գիւնը խոտաւոր տապքը տեղա-
հայեց Բար, Բնդ, Միութեան, որ
կը յուսամ թէ պիտի որդեգրէ մեր
այն առաջարկած վանքի վանքը, հա-
կառակ չլսանելով իր հիմնական կա-
նոնին և նպատակին:

Գրեցե՛ք ուսանք ծաղրելի նկատեն
մեր տոյն առաջարկը, խորհրդով թէ
առաջ փարայի աննշան գումարով
պիտի վերականգնենք մեր հայրենի
աւերակները, ուսումն ու գրականու-
թիւնը:

Այսպիսիներուն պիտի պատաս-
խանեն՝ Հայա ընկ խորհրդի խա-
նախա հանդէսներով՝ պիտի կարե-
նանք ինքնիշխան պիտի կամ թէ
հարուստներու վրայ միայն յոյսերն
գնելով... Եթէ այս յուսով պայծառ,
(ինչպէս շատեր ըսած ու այսպէս
խորհած են) երբեք չպիտի կարե-
նանք ներկայ վիճակէն քալ մը իսկ
յուսակալութիւն վասն զի այն մեր
հասնած աղբաւ ու առաւապած փո-
ղովուրդն է որ իր օրհնեալ ճակա-
տին արդար քրտնալիւն ու վատա-
կող կը պարտաւորեն կայսրերու և
հարուստներու գանձերը իսկ երբ
հանձնուիմ և սիրալոյսով ժող-
այն խեղճ ու թշուառացած ժող-
վուրդը, շատ քիչ միջոցէ մը վերջ
պիտի տեսնենք թէ միջոցաւ անհ-
ղիւններու կաթիլներու, նման գետեր
ու հեղեղների պիտի յառաջանան յո-
գուտ իր մտաւոր անդամաններուն
և ապագայի ամենախաղաղ խոս-
տաններուն:

Եւ երբ ժողովուրդը տեսնէ իր

նուիրակութեան գործնական ար-
գիւնը՝ յայնժամ աւելի սիրով և ե-
րանդով պիտի ջանայ նուիրագործել
իր պարտականութիւնը, ինչպէս ան-
ցեղայն մէջ սրբապետը էր վանքերու
պսղին Այդ, ամենայն տարբ փորա-
կամ տարեկան երեք շրջալ վճարել
լով՝ ամէն պարտաւորեալ Հայ պիտի
տեսնէ թէ միութեանը գոյացած են
մի քանի տարի յետոյ Ասոր կենդանի
օրինակն ունենք Շիրազէն միւս
միութեանը որ իր արդիւնաւոր գրա-
մանքով օգնութեան կը հասնէ իր
ազգակից հրեաներուն Սոյն օրինա-
կին հետեւելով Պաղտա փաշա Նուպար
հիմնեց Հայոց Բարեգործական Ընդ-
մասին վիճակը անտուր ընկերութիւն
մը, որուն մասնաճիւղերը սկսան
բազմաթիւ զանազան երկրներու
մէջ, մեծ յոյս ունեն թէ աշխարհի
ամէն կողմն ուր որ Հայի կան՝ ա-
մենայն յօտարութեամբ պիտի անգա-
մանցին այս ընկերութեան, փորձով
սեւանք ըլլալով անոր օգուտակա-
րութեան, վասն զի ինչ տարիներու ըն-
թացքին մէջ կարողացաւ ամէն վա-
րերուն նպատակներ հասցնել մանա-
ւանդ կիրիկեան աղետանքներուն իսկ
հին լեւորի մտնէ Հայաստանի ան-
նախկին անկիւններն իսկ կրցաւ հա-
ցնել իր օգնութիւնը, առանց իր
գրամանքի զգուշել, որ, ըստ կա-
նոնադրի, ամենամիջոցի է, գոհա-
մեամը պիտի կ'իշխանը թէ այսօր
Միութեան գրամանքովը (15000)
տասնհինգ հազար երկուսու, ոսկի
կը հասնի շնորհիւ Միութեան ան-
գամեց շնորհներուն և անոր նուիրա-
գործ Պաղտա Նուպարին եթէ տարի-
ներ անոյ հաստատուած շրջալ այս
ընկերութիւնը, այժմ ինչքան դաւան
գրականութեան վիճակուած էին Ասա-
նայի որբերը, որոնք փրկու-
թեան համար (գեղի անօթի) չմտնե-
լու չափ) ամէն հնարաւոր միջոցներ
ի գործ դրաւ Միութեանը, եղիւ-
տունէ միայն (10000) տարբ հազար
ոսկի փութիւններով պարեմաբար
կ'իշխան Միւշուշտ փափագելի էր որ
Միութեանը կարենար թշուառներու
ամէն պիտի քրտնալիւն հազարաւ միջոց
ունենայ, բայց տակաւին քանի որ
է որ յոյսով են ունին այն Ուրեմն
պիտի է որ ջանալը իրեն պսղի
վճարը պարտաւորեն այսպիսի օգ-
նաւոր ընկերութիւններու, համը-
նակ թէ՛ մեր ամենու օգուտին հա-
մար է որ ի պահ պիտի գնենք վճա-
րած գումարներով:

Ա. Ա. ԲԵՆԵ, ԶԱՏԳԱՅԻՆ

Գանիր:

ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ մը պէս ցոյցուցաւ մտքին
առջև, Զարեայի դիման հանդէպ:
— Եթէ կարենայի մտնել և երթալ
հոն, ուր մեկնած է ան, ինչի համար
հնարաւոր պիտի ըլլայ գտնել զինքը:
Բայց ինչպէս մտնելու է: Եւ անոր
է, յարեց իտեմ, ծիծաղելով. հոս պիտի
մնամ, չեմս մտադ առաջին մարդուն
վրայ յարակցելու և խեղդելու համար
գայն, որպէս զի զխառնի գիտ:

Բայց ինչպէս կը պատահի, մեծ վի-
շակութեամբ փոխարինուած, անորեւր
կը գտնուի արժեքներու երկու կատարե-
րուն միջև: Զանթէ Երկրորդայն աղ-
ետաբ ծանուց գաղափարին առջև, ու
գտնուիմ թիւն, այդ յաւանդութեան
յիտայ ստատիկ ծառաւ մը զգաց կեանքի
և ապագայութեան:

— Մեծիդ, զ'ն, գոյեց բանտար-
կայի, շարժեր ապագան ապրի ու տառա-
պիլ, մտնելու համար հիմաւ Լու կ'ըլլայ
որ մեծ էր տարին տառք, երբ որդու
ստան էր և ինչ անձնապատկերին գիտե-
մեծապէս օգնած պիտի ըլլար թշուառ հա-
կառաւոր: Ոչ, կ'ուզեմ ապրի ու մինչև

Վարձատրութեան Առաջադրութիւն
Նուիրական միատարեւորութեան ոսկի թիւ
մը, որուն վրայէն տարիներ անցած էին
առանց կարենալ զայն մաշելու, զիս անոր
կը կապէր: Գաղի ձեռքը համարեալու,
որպէս զի որոնեմ նոյնք այն քանի
կարելիին, երբ որոնցած մանկութեան
թոյնած էր հոն:

Շնորհ մը նայեցաւ ինձ, կ'ուզէր ճաշ-
նայ գիտ իմ նայեալներու կորուսեան
անոր նայեալներուն մէջ, որքէ իմ
հագի կը լցնէին անմաշի զգայութիւն-
նով մը, կարծես իմա կը զգայի այն
պարտաւորութեան, որ քանցած էր
սիրտի մէջ՝ անոր գործի յարկին հե-
տեւէն ի վեր:

— Թրքի չեմ ըստ:

Եւ ան կը խօսէր ինձ, երբ անոր աշ-
խարհի ցոյցուցաւ տակ կ'ողորմէի, ու
երբ կը զգայի թէ՛ գործարարի տաք
չափի մը և խոտայն սիրտի շուրջ, եւ կը
փոքրայն հեղաշեւ իմ երեւակայութեան
մէջ, զիսի եւ կ'երթայի քալ քալ
անցաւ իմ ընտան արաններուն կը քի-
րազանայի, որովհետեւ կը փոխադրէի
գոհի փոքր մը համար ապրի այն օրերը,
ուր միտնելու ճաշը կը լցէի, միտնելու
աշխարհի իմ մէջ կը հեղուի օթի ու ակ-
նահաճի իստակ զգացումներ ու միտնելու
խաղաղաւորութիւն իմ սիրտի մէջ կ'ար-
թնակէր որիկեան երաժշտագիտութեան
մը անխառն ծաղիկ:

Այո, պար մը վերադարձայ այդ օրե-
րը, որքէ հեռաւոր ապրի մը ետին հաշի-
կը նշարուին, ինչպէս արեւ, որ հաշի-
քայի կ'ընէ իր զէպին փայլը՝ անոյ
անգիտութեան սեւ քաղի ետեւէն:

Սակայն երբ իրականութեան վերա-
դարձայ, տեսայ որ, անկա քիչ մը աւելի
ծերացած էր ու ձեռքերուն աւելցուցած
էր անոր պատկառանքը. քիչ մը աւելի
ընկաւած էր, ու ընկաւած անոր մական
խորշները տաքաւորութեան էր իսկ եւ
մանկութեան առաւառն հեռացած էր
մանաւանդ համար երեւաւորութեան
միջոցներ. եւ մտած էի այն մտաւորա-
քին մէջ՝ ուր պաշտպան ձեռք մը զգար
իր զովորութեան հոգիներ տարածել յոյնացի
մարմիններ վրայ, ուր մտաւոր կ'արեւին
փոխերուն միջոց փոխերուն համար ծաղիկ
մը, որ քանի որ վաղիկեան համար միայն
ուրիշութեան կ'ապրէ:

Գիտեմ թէ՛ անկա անխնայ աշխա-
տար մը եղած էր իր անցքին վրայ բա-
րաստան մը անկալ էր, որպէս զի ան-
ապար անկալութիւն մը չիղորդու էր ետին
իր ճամբուն վրայ քաղած էր այն ծաղիկ
ները, որքէ վայրագ ձեռք մը փոքուած
ու յանձնած էին ճակատագրի ինչին
իր հոգին չէր ընկաւած հիմա ո՞ր էր դաւան
իշխանակի մը ծանրութեան տակ որովհե-
տեւ ուսանելու թիւնը և պարտականու-
թեան կատարութիւնը գոհաւորութեան
հոն երկու թիւնը կ'ապրէին, իր աշխարհ
կարծես թէ այս ամէն կը կ'ընկալէ ինչի:

Ապրեալս շրջաններ նախապիտի
թուրը նետած էին անոր վրայ, նախա-
նախ օրերու խաղի անցքներ արձակած
էին, ու քանակ հեղեղներ փառած էին

անոր ապրի, որպէս զի անոր ինքնօր-
նակներն, Սակայն աղանդը միշտ ա-
նադարաւ մնացած էր, զորք միշտ անխա-
ցելի էր, ու քաղերը անողորմ:

Ապա օր, ալ պարզօրի տարիներ
նետաղած էր անոր ձեռքերուն արեւին
տակ, ձիւր լիւծ էր իր մտքերուն մէջ,
ուր ալ սեւ թիւ մը չէր համարէր:

— Տղաւ, բաւ, վերջնական է բա-
ժանում, ալ... քաղաքը պիտի երթամ,
որպէս զի հոն մտ թաղուի:

Ու անկա, որուն կեանքը նուիրակ-
սակներու շրջալ մը եղած էր, կ'ուզէր
որ իր կեանքը վերջանէր մտաւորաւ գե-
րեղանի մը մաս:

Ի՞նչ, ախտաւորը վարձատրութեան էր:

Երբ:

Թուրքիոյ ԶԱՏԳԱՅԻՆ ՈՒ ԿԵՐԱՆԵՐ

Թուրքիոյ մէջ երկայնութեան չափե-
րու միութեան և արդէն որ երեք տեսակ
է. Զարտաբանական արդէն որ կը բա-
նուի 24 մասի, չուհան արդէն որ կը
բաժնուի 8 մասի, և Եւսաղէ որ կը բաժ-
նուի 12 մասի 8 մասի: Անոնցէ զաւ-
կը գործածուին նաեւ մեզքը որ 100 օտ-
գիներ է, և Եւսաղէ որ 36 ինչէ է:
Փոքր մակերեսներ չափերու համար կը
գործածուին քառակուսի Զարտ, արդէն և
քառակուսի մեզքը. իսկ արտեր չափե-
րու համար՝ աշխարհ մը 1600 քառ, ար-
շին է և երկու տեսակ է, մեծ աշխարհ և
փոքր աշխարհ: Արտեր չափերու համար
ալ կը գործածուին քիւնի որ 4 չիւնի է և
կ'ըլլայ մեծ և փոքր: Մէկ Զարտ, արդէն
հաստաւ է 758 սանդղակներ, մէկ Եւս-
աղէ՝ 686 սանդղակներ, մէկ Եւսաղէ՝
65 սանդղակներ, իսկ մէկ Եւսաղէ՝ 914
սանդղակներ: Այս երեք տեսակ արդէն-
ները, Եւսաղէ և մեզքը միտնելու տեսին
մեր երկրի մէջ գործածուելով՝ ոչ միայն
երկար բարակ հաշիւներու տեղի կ'առնէ,
այլ նա ժողովուրդին մեծ մասը կը չի-
թեցնեն և շարունակ վէճեր կը պատճա-
ռեն:

Գաղտնի կ'իշխանութեան աստծո միութեան
է օխտ մը 400 տարած է. Եւսաղէ կը բաժ-
նուի 4 աշխարհ, աշխարհ 4 կուտ, և կու-
տը՝ 4 ցորենի: Կան Եւսաղէ զանազան որ 44
օխտ է, պարթմար որ 6 օխտ է, և չէթին
որ 176 օխտ է և անցուցին հասնաւոր կը
փոխուի անկալին: Փոքրաւորակ հեղու-
նեւոր համար ալ կը գործածուին թիւնեղ
օխտեղ և անկա փոքր տարներ: Օխա-
րի հեղ կը գործածուին նաեւ քիւնի կամ
քիւնեղար որ 1000 կրամ է և կը կոչ-
վի 312 տարած: Մէկ օխտ հաստաւ է 1 քիւն
282 կրամ, իսկ մէկ քիւն՝ 0,78 օխտի:
Ըստ որում մեծ կ'իշխանը ընդհանրապէս
քիւն կը նշանակուի, միւսը տակաւին
թիւն օխտի վրայ է, պէտք է քիւն
գործածել օխտի, անոր համար քիւններուն
թիւն կը բազմապատկենք 0,78ով, ար-
տաբանար օխտ կ'ըլլայ: Երբեմն ալ պէտք
կ'ըլլայ օխտ քիւնի վերածել, այն տեսին
օխտեղութիւն թիւն կամ 0,78ով կը բաժ-
նեն և կամ 1,282ով կը բազմապատկեն:
Ինչպէս կը տեսնեք կ'իշխանը ալ իրենց
գոհաւորութիւններն ունին:

1871էն 900, կատարութիւններ նը:

մեզքը պարզաբիւ, ո՞չ, կ'ուզեմ նորեն
ձեռք բերլ այն երկանութիւնը, զոր
խեղցին ինչ: Միտնելու առաջ կը մտնամ
թէ զանիւններ ունի, զորս պէտք է պա-
ժան. ո՞վ գիտէ թիւնեւ քաղիկներն ալ,
զորս վարձարեւելու եմ, Բայց հիմա հոս
պիտի մտնան զիս, և Զարեայի պէս
միայն պիտի կրնամ դուրս ելլի այս զին
տանին:

Ու այդ խօսքին վրայ, Զարեայ ան-
շարժ մնաց, աչքերը սեւեռու, այնպիսի
մարդու մը պէս, որ ստակաւ աղբոյ դա-
ղափար էր կը զոյնայ յանկարծ: Իտեմ
ոտքէ ելաւ, ձեռքը ճակոխ տարաւ, գըլ-
խու պատալ կը զգար ան, երկու-երեք
կապ յաւանդացաւ սենեակին մէջ և գոյաց
կանգ առաւ: Զանապալին առջև:

— Օ՛հ, Օ՛հ, ո՞վ այդ մտածումը կը
թելադրէ ինձի, զո՞ւր, Աստուած: Բանի
որ մտնալները միայն աղաւթներու դուրս
ոտքէ ելաւ, ձեռքը ճակոխ տարաւ, գըլ-
խու պատալ կը զգար ան, երկու-երեք
կապ յաւանդացաւ սենեակին մէջ և գոյաց
կանգ առաւ: Զանապալին առջև:

— Օ՛հ, Օ՛հ, ո՞վ այդ մտածումը կը
թելադրէ ինձի, զո՞ւր, Աստուած: Բանի
որ մտնալները միայն աղաւթներու դուրս
ոտքէ ելաւ, ձեռքը ճակոխ տարաւ, գըլ-
խու պատալ կը զգար ան, երկու-երեք
կապ յաւանդացաւ սենեակին մէջ և գոյաց
կանգ առաւ: Զանապալին առջև:

կտաի աննկելով հին չափերուն դուրսու-
թիւնները և մեզքական գրութեան առա-
ւելութիւնները՝ մէկ քանի անգամներ ար-
գիւնց հիւններուն գործածութիւնը և հրա-
մայից որ օխտին և արդէն անց գոր-
ծածուին քիւն և մեզքը. Բայց դժբաղ-
դարաւ չի յաղաղեաւ: Ժողովուրդը՝ Բա-
զաւորս արգելք 3 օր կը տեսնէ ըսելով,
սխաւ դարձաւ գործածել հին չափերը,
մանաւանդ որ կատարական պայտա-
նանքը՝ որքէ շնորհներէ չափ կը խոր-
շին, փոխանակ ու մտաւ: Զարեային
հրամանին, հակառակեցան անոր, առա-
կելով թէ զիւղաքի խելքը չհասնիր կոր:

Միջոցական գրութեան մէջ երկայնու-
թեան միութեան և մեզքը որ անփոփոխ
է. քանի որ երկրի միջոցականին
1/40,000,000 մասն է: Միջոցականը այն
չիլանակն է որ երկրի քանակներէն անց-
նելով՝ զայն երկու հաւասար մասերու կը
բաժնէ: Մեզքը կը բաժնուի 10 աշխար-
հեղի, կամ 100 սանդղակներ, կամ 1000
միլիոնգրի: Մեզքին բազմապատկերն
են, աշխարհը կամ 10 մեզք, և Զարեայ
կամ 100 մեզք, քիւնեղար կամ 1000 մեզք,
և Զարեայ կամ 10,000 մեզք:

Մակերեսներ միութեան է քառա-
կուսի մեզքը. արտերու համար կը գոր-
ծածուին Զարեայ որ կ'արժէ 10,000 քառ,
մեզք:

Մտաւոր միութեան և խորանարդ մեզ-
քը: Մէկ խոր, աշխարհը կը կոչուի նաեւ
մէկ լիւր և կը կոչուի մէկ քիւն:

Բաւ, մեզքը, խոր, մեզքը և լիւրը
մեզքին պէս իրենց բազ

ՎԵՐԵՎՈՐԻ ԲԱՆԱԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ ծափափար-
աւ, իայց աղգաբանականներուն մօտ
զոյրոյրուն չգտաւ:

ԳՐԱԿԱԳՐԱԿԱՆ ԵՎ ԵԿԵՆԻՍՏԻՆԵՐԸ

Յունարանի թերթերը կ'ըսեն թէ Սա-
մէիսի վիճակի եկեղեցիներուն օրինա-
նը Դ., և Դ., յօդուածներուն մասին
ժամանակը հասանելի ըլլողքի հետա-
նարաները ի համարին չարանակ օտմ. երեւ-
ման նախի ճէ.ի: Մինչև հիմա երե-
ւելցնելով զիւր, անտարբեր և զիւրեղ-
ն ինակներուն կողմէ ըրողքի հետա-
նարաները զրկուած են

ԳՐԱԿԱՐԻ ԲԱՐՈՅՏՆԱԳՐԱԿԱԿՐԻՒՄԻ

Սօֆիա քաղաքի պատարը 59,548,330
ի պատկառելի զուսմանը ի համար, զ
հաշուելով նաեւ իւրեղիս փոխառու-
ներ: Այլ գումարը չյաւ մեծ է Սե-
մի պէն քաղաքի մը համար, զ
1000 ընկալութիւն ունի: Բայց ալ
հոր զուսմանը չտրուի է որ մէկ զու-
սմի զարու մէկ Սօֆիա զեղեցիկ ուրա-
ւագործ քաղաք մը դարձան է, միւր
տար տէն ընդարձակ մայրաքաղաք մը
մէկ միլիոնէն աւելի ընկալութիւն

խառութիւնն իսկ չառ չեմնուեցաւ

դղաքին բարեդարձություն հասնար:

ԿՈՐ ՀՈՒՄԱՆՍՏԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Ռուս կոադյուրությունը հնչեպատան
ան քը հաստատան է Մերեդի մը: Ար-
իկի դեր-հնչեպատան Պ. Զուրկով Մերեդի
կապտան անուանան է:

ԶԲԱՆԱԿԱՆ ՕՐՈՍՏՈՒՊՈՒ

Կառավարության կողմէ զրահպատ
մասովարդը յանձնարարուան էին Եւ-
պա: Այդ մասովարդին երկուքն
անինկ հասան են. Գ. զորքանալին հա-
մանարտին յանուկուն համար: Այդ օ-
մասովարդը խիստ սովակն են և փոքր
քիտէմքը արագութեամբ կընթանան:

ՅԵՏԵՆԱԼ ԱՆՈՒՄԱՆՍՏԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Պատը Ռուսիէի փոքրդը կառավարու-
եան կ'առաջարկէ 0/100 նամեառու-
եան զգանձին յետեսայ կառուածաւորել
կարգած պարագրքին: Նմանապէս կ'առ-
արկէ որ կառուածաւորքի պարագր ու-
եցողութիւն հաշուակցին, երբ անքորթին
ուռուար մը պահանջի ըլլան: Այդ առա-
արկը ելնապական նախարարութեան
ըլուան է:

ԲԱՆԱԿԱՆ ՍՈՒՆՈՒԹՅՈՒՆ

«Որարը առ լուս Թաքմիլ» Յիւրիկի
մայախախտին լիմարաբաւութեան ու-
րիկին Բոքօ. Տըթ. Յօրել, որ մար-

Պաղաքս եկած էր վերոյիշեալ ընկերակ-

[illegible]

ՊԱՆԻՊԷ ԵՒ ԶԱՇԽՐԱՆ

Պոլկարդի մարտադաշին ճիշդ կեր-
բունը, մեծ պողոտային վրայ, Մարտի-
Լուիզա փողոցը, հանքային բաշխվե-
րուն ճիշտ քովը, իր ճշմոտի հայտնի
պահույթի և ճաշարան

ՄՈՒՆԻՏԵՆՏԵՆ:

Արեւելեան ճաշարով համը կերե-
լուիքներ մասնաւոր ինքնավար պարտե-
տուան: Պահույթի կանաւորուած ամա-
նոր տեսակի կարափնեւոր: Մաքրութիւն
խիստ մեծ է ոչինչ ինքնաշար և հիւրեր

գոհացման համար:

Օսմանյիները, իբնիկ հանգստությունից
վնասողները՝ և ճամիզ արեւելեան ծա-
շակով կերակուր ճաշակել ուղղորդել
միմիայն

ՍՊԵՏԻՆԵՏԻԻՆ աղետելով է որդի-

հացույց պիտի գտնեն իրենց պահանջը

Կալաթաբին միջ կառավարներ
է այդ անունը տալ, և անոնք ուղղե-
պանդուկ կ'առաջնորդեն:
Պանդուկապետ եւ նաւարանապետ
ԹՐՐՈՍ ՆԵՐՍԷՍԵԱՆ

